57e jaar. — Nr 81. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 9 Juli 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. G[illegible] eigenaar van di blad.

De POSTRIJDER [illegible] rijnt 's dinsdags, donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Driemaal per week, **6** fr. per jaar.
Tweemaal » **5** »
Eenmaal » **4** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 2 JULI 1910.

ALLERLEI NIEUWS

SOCIALISTISCHE BROEDERLIJKHEID. — « Le Peuple », hoofdorgaan der socialisten, stelt de vraag of het geen tijd wordt de « gelen », 't is te zeggen de niet-socialistische werklieden, te boycotteeren.

« Le Peuple » stelt op denzelfden rang, de werklieden die zich bevoorraden in niet-socialistische samenwerkingen of winkels.

In Frankrijk, zegt « Le Peuple, » worden al degenen die verbonden zijn aan hetgeen men « Notre Dame de l'Usine » noemt, *geboycotteerd en gesaboteerd* — dat is allerlei moeilijkheden aangedaan op hun werk — door de leden van den Algemeenen Werkersbond. Zullen wij in België niet weldra begrijpen dat de « gele geesel » ons ook bedreigt en dat er iets te doen is om hem tegen te houden ! Schoon, niet waar, de roode broederlijkheid !

— 'T SCHAAP ZIJN. — Gezel De Brouckère, die nu politieke bestuurder is van het socialistenblad « Le Peuple », waarschuwt in eene geestige samenspraak met Jan Prolo, 't is te zeggen met de socialisten-gaaien, dat zij moeten oppassen om door de liberalen niet gefopt te worden.

Staat het dan geschreven, zegt hij, dat gij eeuwig en altijd de kastanjen uit het vuur zult halen voor anderen, zonder gewaar te worden dat gij in de doeken wordt gelegd !

1899 heeft u dus niets geleerd en 1902 ook niet.

Wie is er opgetrokken in 1899 !

Onze vrienden in en buiten de Kamer !

De liberalen zijn van achter gebleven, en stonden gereed om zich geheel weg te trekken indien de zaken verkeerd uitdraaiden. *Zij hebben geene slagen op hunnen kop gekregen*, maar zij hebben *alleen voordeel getrokken uit het welslagen der gedane pogingen.*

En in 1902 !

Natuurlijk, we hoopten niet dat de liberalen de algemeene werkstaking zouden ondersteund hebben, maar we veronderstelden ten minste dat zij de omstandigheden zouden te baat genomen hebben om krachtdadig het algemeen stemrecht te eischen waar an ze spraken met tranen in de oogen.

Beste gaaien, zij hebben niets anders gevraagd dan *kardoezen* en *zij hebben voordeel getrokken uit onze neerlaag*, gelijk 3 jaren te voren uit onze overwinning.

Laat u niet opnieuw ooren aannaaien, zegt gezel De Brouckère, nu dat ge 8 jaar ouder zijt.

En toch zullen de gaaien zich ooren laten aannaaien, wees er zeker van, en de kastanjes uit het vuur halen, tot voordeel van de liberalen en eenige voorname socialistische kopstukken.

Jan Prolo zal misschien met eenige blauwe erwten in het lijf naar huis gaan, maar dat is ook koren op den molen van de grooten.

Arme gaaiën !

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

—o— SUIKERIJ VAN HET KLOOSTER DER BENEDICTIJNEN. — Zich te wenden voor den verkoop in 't groot tot E. DURNEZ & Cie, Yperen. Men vraagt goede agenten.

— HET VERBLIJF ONZER VORSTEN TE PARIJS is aldus geregeld geworden :

Dinsdag, 12 Juli. — Te 3 uur, aankomst in het station van 't Boulogner Bosch en ontvangst door den president der Republiek, de leden der regeering en de hoogwaardigheidsbekleeders. Tocht door de stad, de troepen de haag vormend naar het paleis van het departement van Buitenlandsche Zaken, waar het Vorstelijk paar zal verblijven ; te 5 u., bezoek aan M. en Mevr. Fallières, in het Elyseum ; te 5 1/2 u., ontvangst van het diplomatisch korps ; te 8 u., feestmaal in het Elyseum.

Woensdag, 13 Juli. — 's Morgends, uitstapje in gezelschap van M. en Mevr. Fallières, naar Versailles. 's Avonds, gastmaal in het Belgisch gezantschapshotel en galavoorstelling in het Opera.

Donderdag, 14 Juli. — Voormiddag : Schouwing der troepen te Longchamps. Te 1 uur, middagontbijt in het Elyseum ; 's namiddags, ontvangst der Belgische kolonie van Parijs. 's Avonds, gastmaal, aangeboden door den minister van Buitenlandsche Zaken M. Pichon.

Vrijdag, 15 Juli. — Bezoek aan het stadhuis te Parijs, bezichtiging der Musea van het Louvre en van Luxemburg. 's Avonds, afreis naar België van uit de statie der Invaliden.

—o— VRAAGT de vieux-système van 't merk « **'t Wit Stoopke.** » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

— HIJ HERKENDE ZIJN KAPITEIN. — Zondag waren 4000 Belgische mijnwerkers naar de Tentoonstelling te Brussel gekomen. De lange stoet werd door Koning Albert in oogenschouw genomen.

Op het oogenblik dat de Koning voorbij eene groep mijnwerkers van Seraing kwam, sloeg een hunner op militaire wijze aan zegde :

« Goeden dag, kapitein, 't doet genoegen elkander weer te zien. »

De man diende vroeger bij de grenadiers, in de kompagnie van prins Albert.

De koning lachte vriendelijk en zegde tot zijnen gewezen grenadier : « Ja, dat was de goede tijd. »

De rondstaande mijnwerkers die dat gehoord hadden, riepen dat hooren en zien verging : « Leve de Koning ! »

— DE BITTERPEEN DER « TRAPPISTEN » Vincart en Zoon, maken zulke goede koffie dat de fijne kenners er geen andere willen.

— DE toestand verwekt door den hongersnood in China, is schrikkelijk, dat melden eene hoeveelheid verslagen aan het bestuur overgemaakt.

Men meldt van Foug-Tcheou, dat sedert de overstrooming van verleden jaar, de huizen in der omstreek nog onder water staan. Het volk moet op straat blijven eten. Voor voedsel nemen zij gers en wat zij op de boomen vinden, zij verkoopen alleen hunne kinderen. In het voorjaar heeft het niet opgehouden te regenen en alzoo kunnen zij schier zelfs aan geen gers en geene boomen meer. De overheden hebben wel onderstand verleend, maar de hoeveelheid rijst die ieder huisgezin ontvangt en is niet meer toebereikende. En de welstellenden uit de streek zijn tenden gegeven.

In een ander verslag leest men dat de arme menschen, in benden van 1000, en 100, langs de straten gaan bedelen. Er sterven alle dagen meer dan 100 menschen van koude en van gebrek. De vrouwen die niet meer weg kunnen, zitten aan hun huis te weenen.

De kinders van 3 tot 5 jaar zijn verlaten langs de banen, die 7-8 jaar oud zijn gaan verder op eten zoeken. De armen wierden begraven in lijkkisten die de rijken gaven, maar dat is nu ook gedaan, en de dooden moet men in water winden...

Kinders van 7-8 jaar worden verkocht voor eenen spotprijs ; en jonge vrouwen, voor iets meer. De jongelingen vertrekken allen naar andere landen, en laten vader en moeder, en dezen die te oud zijn om nog te reizen, hebben, als eenige levensmiddel het bedelen.

Verlichting op den buiten
door het **Auto-Gas,** bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— DE NIEUWE LOTING —
IN EN UIT. —

Een meisje dat politiseert,
Zich onophoudelijk friseert,
Dat liever in de boeken kijkt,
Dan dat ze uw hemd en boorden strijkt :
Al hadt ge in haar ook nog zoo'n zin,
Zoo neemt haar niet, « ge loopt er in. »

Zij die haar tijd aan 't slapen wijdt,
Zich steeds in snoeperij verblijdt ;
Om negen uur haar bed verlaat,
En altijd slentert langs de straat ;
Al hadt ge in haar ook zoo'n zin,
Zoo neemt haar niet, « ge loopt er in. »

Maar zij die zonder pronk of praal,
Ter markt gaat, voor het middagmaal
Met eigen hand de spijs bereidt,
Haar kleeren maakt, haar kousen breidt,
Stel u met haar gerust tevreê.
Bezin u niet, neem haar tot bruid,
'k Wensch u geluk, « ge zijt er uit. »

Het Nagras.

Het nagras is het gras dat na de eerste snede in de natuurlijke en ook in de kunstmatig aangelegde weiden groeit. Het mag door de dieren begraasd worden, maar gewoonlijk wordt het afgesneden om er hooi van te maken.

In den handel is het hooi van nagras minder geschat dan wel het hooi der eerste snede, waarschijnlijk omdat het niet zoo lang is, en minder het oog behaagt. Nochthans bevat het nagras meer voedende kracht dan wel dat der eerste snede van hetzelfde gewicht, want het bevat meer jonge planten en dikwijls meer peulvruchtdragende. Dit feit is op eene stellige wijze vastgesteld door de proefnemingen van M. Joulie en hij bevestigt zelfs dat in de landstreken waar men verschillende sneden doet, de voedende kracht bij elke snede vermeerdert. Ook is het van het grootste belang voor de landbouwers van hetzij ter plaatse zelf, hetzij ter hoeve, het gansche nagras te doen verbruiken.

Het hooimaaien van het nagras is dikwijls moeilijk, omdat het wateractig is en omdat de snede reeds laat in het jaar gedaan wordt. Het groeien van het nagras hangt min of meer af van de ligging, de natuur van den grond, de hoedanigheid van het gras en de vruchtbaarheid der weide. Gewoonlijk bekomt men in onze streken slechts eene enkele snede nagras en na deze een min of meer weelderig voeder.

Om het meest en het voedendste voeder te bekomen, moet men wel zorgen de weide steeds in eenen vruchtbaren staat te behouden, daarom zal men jaarlijksch haar de door de verscheidene snede ontnomen bestanddeelen teruggeven. Op het einde van den Winter zal men een mengsel meststof samengesteld van 600 k. metaalschuim, 500 k. kainiet, 150 k. ammoniak sulfaat, per hectaar opleggen. Na de eerste snede, om het groeien van het gras aan te prikkelen en om het nagras vroeger te kunnen maaien, om uit het schoon weder voor het hooien voordeel te kunnen trekken, zal men onmiddelijk na het wegnemen van het hooi eene kleine hoeveelheid krachtige meststof opleggen, bestaande in 75 k. zwavelzuur ammoniak, 50 k. soda nitraat, 75 k. potasch cloruur en 200 k. superphosphaat.

De stikstofhoudende meststof zal vooral de ontwikkeling der grasplanten bevoordeeligen en het potasch, dat onontbeerlijk bestanddeel aller planten, zal toedragen aan de vermenigvuldiging der peulvruchtdragende, en zal daardoor de goede hoedanigheid van het voeder vermeerderen. Het gebruik dezer meststoffen zal toelaten, na het nagras, een overvloedig en een door de dieren begeerd voedsel te bekomen.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

Ditjes en Datjes.

GEVOLGTREKKING. — Tistje Snols was getuige geweest van eenen huiselijken twist. De ruzie was ook door den onderwijzer gehoord. Deze vroeg aan Tistje wat besluit hij hieruit trok.

— Dat men tegenwoordig voorzichtig moet zijn in de keus zijner ouders, was 't antwoord.

.*. WIE WAS 'T ? — Jef Sniksteen had 'nen steen op zijn hoofd gekregen, terwijl hij aan 'nen bouw werkte. Hij vroeg schadevergoeding en na lang tribunalen kreeg hij 1000 frank.

Toen hij naar zijn advokaat ging, gaf deze hem een rekening en nog 400 frank.

Jef staarde den man der wet als verstomd aan.

Deze vroeg wat er scheelde.

— Wel menheer, zei Jef, ik vraag me af wie er eigenlijk den steen op zijnen kop heeft gekregen gij of ik !

.*. DAAROM. — Snugger. — Indien de school rond was, zou ik er veel liever naar toe gaan.

Snols. — Ja, en waarom ?

Snugger. — Wel, dan kan meester Piepers mij niet in den hoek zetten.

.*. WELK WEDER. — Luitenant (in zijn bed tot zijnen oppasser) : Petrus, zie eens wat voor weer het buiten is ?

Petrus. — Mijnheer, ik weet het waarlijk niet, want het regent zoo hard, dat men geen drij stappen voor zich uit kan zien.

.*. IN DE CATECHISMUS. — Kapelaan. — Waarmede moet men doopen ? Gij daar, Netteken Van Zon.

Netteken zwijgt.

— Weet ge dat niet ?

— Neen, menheer.

— Wel, waarmede wascht moeder u des morgens ?

— Met de schotelvod, menheer.

.*. De kleine Betsy had een mooi kopje met haar, dat in lange krullen neerhing. Op een warmen zomerschen dag ging zij naar boven en knipte al die krullen af. In de huiskamer gekomen waar juist bezoek was, riep haar moeder verschrikt uit :

Maar Betsy, wat heb ge met uw haar gedaan ?

« Afgeknipt en in de doos gelegd ; maar morgen doe ik 't weer aan — net als u, ma ! »

.*. Dame. — Prachtig weer vandaag ! Luitenant (binnensmonds). — Wel verduiveld, dat wilde ik juist ook zeggen.

—o— **La Nationale**, gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons 35, Luik.

KEEL-, NEUS- EN OORZIEKTEN.
De **Doctor C. Breyre**, Gewezen Assistent bij de Hoogeschool, woont thans *Quai des Pêcheurs, 3, Luik.* — Raadplegingen van 2 tot 5 ure. Zondags van 8 tot 10 ure. Telefoon 301.

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen. Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

— **Doctor R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

—o— **Corsetten op maat, Hooge Nieuwigheid.** — A LA FABRIQUE DE CORSETS, huis NOTERMANS, Luik, Rue Gérardrie, N° 14, Luik.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sevres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Brabantia
vervangt de fijne boter.
J. S. ALBERS
Fabricant van Margarine, LIER.
HUIS GESTICHT in 1875

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIEGE.

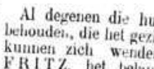

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9,
(1ste verdiep)
— **LUIK** —

Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

Damen Doktoor:
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, n° 9bis, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— **Hoedenmagazijn Jean**, 50, *Leopoldstraat, 50, Luik, neffens den Pont des Arches*, geeft voor **3.60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard.
Jean verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur et le meilleur marché des Vins Mousseux. — **3, 4 et 5 francs** la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.
Agents demandés. Ecrire avec références : **Chanteclair,** 249, Rue du Progrès, BRUXELLES

Hooikoorts
ALLE VERDRUKKINGEN. *Onmiddelijke en onfeilbare verzachting.* — **ASTHMA**
Vraagt aan M ESCOUFLAIRE, Esplanade, Ath, eene kostelooze proefdoos
Poeders & Cigaretten Escouflaire
met talrijke getuigschriften van genezing.
— Depot in alle apotheken. —

Nijveraars !
Indien gij uwe belangen behartigt **gebruikt slechts voor uwe motoren de**
Essence « EXELCIOR »
der raffineerderij
SUDAN, Gebroeders & Cie te Gent.
Instellingen te DOORNZEELE-BAGATELLE.
Doelmatigste aller essencen. —
Kracht. Zuiverheid. Voordeeligheid.

COMPAGNIE AGRICOLE ET COMMERCIALE.
(NAAMLOOZE MAATSCHAPPIJ)
Boulevard de la **Sauvenière, 151, LUIK**
SUIKERSIROOP
(47 tot 50 % suiker gewaarborgd).
Prijs **11,75 fr.** de honderd kilos op wagon vertrek.
VLEESCHMEEL
24,50 fr. de honderd kilos (per 2,500 kilos.
Wendt u tot de *Compagnie Agricole et Commerciale* (N. M.), Boulevard de la Sauvenière, 151, Luik, of aan de Hulphuizen der Compagnie.
Goede agenten worden gevraagd.

VERZEKERING
tegen
brand, hagelslag en ongevallen.
HOOFDAGENT :
J. DEWALLEF WIJNGAARDSTRAAT, N° 4, TONGEREN. —

:-: Vliegen-vangers :-:
BOEKHANDEL COLLÉE
GROOTE MARKT, TONGEREN.

DE

Bedrogen Erfgenaam

(8e VERVOLG).

— Ja, gij hebt gelijk, zegde hij. Ik heb ook slechts een vermoeden, om op af te gaan — en toch doe ik alsof het een zekerheid was... Mocht het echter een zekerheid blijven — dan, zoo waarachtig als ik hier zit, dan zal ik hem doodranselen — vermoorden !

M. Faynton sloeg vermanend met de vlakke hand op de tafel.

— Morris, riep hij, pas op uw tellen ! Ik wil niet langer naar u luisteren als ge uwe drift niet beheerscht.

Wederom en ditmaal duurzamer, wekte de autoriteit van den ouden man op den jongen. Morris hield zich weer een poosje in, en toen sprak hij kalmer.

— Eergisteren avond, zegde hij, dineerdet gij bij ons, en Madge was er ook. Herinner, ge u hoe ik haar vroeg of ik haar mocht komen bezoeken, en hoe zij mij antwoordde dat zij en hare moeder den ganschen dag niet thuis zouden zijn ?

— Ja, zegde M. Faynton. Dat herinner ik mij perfect.

— Nu, gisteren namiddag reed ik langs het park, en ik zag Madge op eene bank zitten. Zij was dus wel thuis, verstaat ge ? — Ik hield haar wel een uur lang in het oog. Maar zij bleef rustig over haar boek zitten, tot eindelijk haar vader kwam, met wien zij een poosje, oogenschijnlijk in druk gesprek, heen en weer wandelde. Dus, wat ik zeggen wilde, — zij had mij niet de waarheid gezegd. Zij was niet met hare moeder uit — dat was een flousje. En het bewijs ? — Gisteren avond kreeg ik een briefje van haar, waarin zij mij schreef dat zij mij niet meer mocht zien, dat haar verboden was met mij nog iets te doen te hebben.

— Verboden ? riep M. Faynton.

— Ja, verboden. Nu, maar zij gaf mij dan toch nog een rendez-vous achter den parkmuur, en daar sprak ik haar van morgen. Toen kwam de aap uit den mouw. Het bleek dat iemand mij op de gemeenste manier belasterd heeft bij haren vader. En ik geloof dat ik weet wie die iemand is.

M. Faynton hield zijne hand op.

— Wacht ! zegde hij. Uwe vermoedens kunnen later komen. Zeg mij niet eerst wat ge vermoedt, maar wat er gebeurde. En tracht zoo beknopt en zoo zakelijk mogelijk te zijn.

Morris wachtte even en toen hernam hij.

— Wat ik weet, dat weet ik van Madge. Drie dagen geleden nog hadden haar vader en moeder heel vriendelijk over mij gesproken, en er was bepaald dat ik zou gevraagd worden om gisteren den heelen dag op hun buitengoed te zijn. Madge, zooals ge weet, dineerde den volgenden avond bij ons, en het plan was dat zij mij mondelings zou uitnoodigen. Na het tweede ontbijt ging zij met haren vader uit rijden ; en toen zij terugkwamen, troffen zij uw vennoot Mills op bezoek. Hij bleef aan de thee, en na de thee had hij een gesprek onder vier oogen met Sir Richard. Zoodra hij was heengegaan, liet Sir Richard zijne vrouw komen en had met haar een lang onderhoud. Madge merkte op dat hare ouders 's avonds aan tafel erg stil waren ; en toen Madge naar bed ging, zegde hare moeder haar dat zij mij toch maar liever niet moest vragen, want dat zij misschien den ganschen dag uit zouden zijn. Daarmee moest zij mij voorloopig maar afschepen, als ik er naar vroeg.

Morris zweeg.

— Ge geeft daar een heel klaar en bondig verslag, mijn beste jongen, de notaris vaderlijk.

— O, de zaak is ook eenvoudig genoegd ! riep het jonge mensch bitter. Den volgenden morgen, na het ontbijt, liet haar vader haar bij hem komen. Hij zegde haar dat hij omtrent mij zekere dingen vernomen had, die hem wenschelijk deden achten dat zij niets meer met mij te doen hebben zou. Wat het voor dingen waren, dat werd haar niet gezegd ; alleen maar, dat ik niet de persoon was, met wien zij hunne dochter konden omgaan. En nu moet ik u verklaren, M. Faynton, op mijn woord van eer, dat het leugen en laster is, wat ze mij hebben aangewreven. Er valt niets op mij te zeggen. Ik ga mij aan niets te buiten. Mijne gangen mag iedereen nagaan.

M. Faynton luisterde zeer aandachtig en ernstig toe.

— Goddank, hernam Morris — Madge gelooft er niets van, en als een brave trouwe meid die zij is, heeft zij mij dadelijk geschreven en van de heele geschiedenis op de hoogte gesteld. Wij hebben er ook over gepraat, wie het kon geweest zijn, die mij bij haren vader zoo belasterd heeft. Wij konden ons slechts één persoon denken. Madge had met haren vader gereden tot theetijd. Toen kwam uw vennoot. Sir Richard sprak niemand anders. Niemand anders kwam dien namiddag, en de post bracht geen brieven.

M. Faynton was opgesprongen en liep in groote agitatie door de kamer heen en weer.

— Ik kan dat niet gelooven ! riep hij. Er moet een andere verklaring zijn. Mijn vennoot Mills zou tot zoo iets in staat zijn ? Dat is ongeloofelijk ! Beste jongen, zoolang het niet bewezen is, moet ge zoo iets toch niet voor mogelijk houden. Zoo iets slechts en langs te gelooven van een man, dien ik jaren lang gekend en vertrouwd heb, — en dat enkel op vermoeden ? Foei, neen ! Want er is immers geen bewijs, tot dusver ! En het is eenvoudig ook niet denkbaar ! Het is onmogelijk, zeg ik u !... Maar — wat woudt ge nu doen ?

— Ik kwam hier om hem te spreken, zegde Morris. Maar ik hoor dat hij uit de stad is. Daarom desloot ik het u te zeggen.

— Juist, juist ! Dat was goed... En wat nu verder ?

— Ik heb geschreven aan Sir Richard Templeton, met verzoek om mij te ontvangen, mij te zeggen wat hij tegen mij gehoord heeft, en wie hem dat heeft verteld. Dat is hij mij verschuldigd. Ik heb verzocht hem morgen namiddag te mogen spreken.

M. Faynton overlegde al het gehoorde in zijn binnenste. Blijkbaar droeg het gedrag van den jongen man zijne goedkeuring weg.

— Morris, zegde hij, ge hebt heel verstandig en bedachtzaam gehandeld. Maar ik moet u dringend verzoeken ; zoolang ge geen afdoende bewijs van het tegendeel hebt, geef dan geen voet aan de gedachte, dat mijn geachte vriendt Mills de overbrenger zou zijn van die schandelijke praatjes, waarvan ik weet dat geen titel of jota waarheid kan zijn. Voor zooveel ik hem ken, is 't onmogelijk dat hij zulke dingen zou gezegd hebben. Tot zoo iets gemeens kan ik hem niet in staat achten. Altijd heb ik hem voor een eerlijk en rechtschapen mensch aangezien. Ge moet hem dus voor onschuldig houden zoolang zijne schuld niet bewezen is.

— Maar wie anders zou 't dan hebben kunnen zijn geweest riep Morris, met een cressende stem.

— Dat weet ik niet. Maar hij kan 't niet geweest zijn, antwoordde M. Faynton beslist.

Er volgde een lang zwijgen. Toen zegde Morris :

— Ik moet u nog iets anders vertellen... Het schandaal te mijnen opzichte zal natuurlijk worden opgeklaard, en met den lasteraar zal ik afrekenen. Maar Madge en ik hebben nu eens onze harten voor elkaar uitgestort... en... onze liefde wederkeerig... wij hebben elkaar ons woord gegeven.

De strengheid en de bezorgdheid verdwenen ineens van 's heeren Faynton's gelaat.

— Mijn beste, beste jongen, zegde hij, en hij stak zijne beide handen uit,. ik dank u voor de mededeeling ! Ik heb in lang niet iets gehoord, dat mij zoo verheugde, mij zoo gelukkig maakt ! O, ziet ge, dit is gewichtiger dan al het andere ! — Mijn beste Morris ! — en wat zegt uw moeder er van ? Is zij er niet hooglijk mee ingenomen ?

Morris schudde het hoofd.

— Ik heb het haar nog niet gezegd — en ik zal daarmee ook nog wachten tot deze zaak uit de wereld is. Overmorgen is zij jarig. Misschien zal ik het haar dan kunnen zeggen. — Hij stond op. — Ik moet nu weg, zegde hij. Ik zal mijn best doen om M. Mills nog van niets te beschuldigen, zoolang ik geen zekerheid heb. Maar als ik er aan denkt, dan wordt 't mij rood voor de oogen.

M. Faynton klopte hem vaderlijk op den schouder.

— Ik zou denken dat ge nu wel aan iets aangenaams te denken hebt, zegde hij, met eene duidelijke toespeling op Morris verloving.

(Wordt voortgezet).